

Discurs en el carrer de Saboneria Nova

22 de maig de 1921

Benvolguts amics:

Voldria poder expressar-vos l'estat del meu ànim. Puc assegurar-vos que de totes les festes amb què m'ha complimentat València, cap com esta ha arribat tan íntimament a la meua ànima.

Em trobe al carrer que, durant els primers anys de la meua vida, era per a mi el resum del món; cada pedra, cada casa, té per a mi records emocionants i totes evoquen la meua iniciació en la vida, els primers anys de la meua existència.

Ací viuen tots els meus records del passat, la primera visió del món, que va ser una visió de lluita i de guerra. Precisament entre estes dos cantonades en què em trobe, saludava el meu naixement una barricada revolucionària l'any 69, i una altra barricada l'any 73 i en aquella visió de la lluita revolucionària va començar a modelar-se en el meu esperit l'amor a la Llibertat, a la Democràcia i a la República.

Jo considere com un títol d'honor l'haver nascut en un barri que té en el seu cor la plaça de l'Escola Pia, que ha sigut teatre de tots els moviments republicans i que va presenciar totes les lluites d'este poble per defensar els seus nobles ideals.

Este carrer de la Saboneria Nova ha viatjat molt sense moure's d'ací.

El seu record m'ha acompanyat en tots els meus viatges i, en països llunyans, venien a la meua memòria els primers anys de la meua vida i veia en este carrer aquell xic de pantalons curts i brusa llarga, que quan ja començava a aconseguir alguna glòria a la meitat del camí de la seua vida només aspirava a conquerir una flor d'immortalitat per a ofrenar-la a València.

De tots els homenatges és este el que més agraiïx la meua ànima; no perquè signifique un honor i un afalac, sinó perquè m'unix més a vosaltres.

Jo he sigut sempre un propagandista de la Llibertat, la Democràcia i la República, estos grans ideals que manté vius el poble de València.

No em coneixeu d'ara. Soc home d'ideals democràtics fermes; desitge per a este poble una organització política com la del gran país republicà dels Estats Units, i no oblide en cap moment que soc i seré sempre republicà.

No oblide els meus ideals. Com anava a oblidar-los!

Però per a l'obra comuna de València estic obligat a guardar respecte a tots i demane que tots em respecten.

Jo continuaré la meua vida. I si en algun moment sent flaquejar les meues forces o m'en-vaïx el desànim i el cansament, recordaré esta làpida, i alçant-me sobre ella, em sentiré amb més energies per a complir la missió que m'he imposat en defensa dels meus ideals i de la meua estimada València.